

Politológ Fursov: KONIEC ZÁPADNÉHO SVETOVÉHO SYSTÉMU. PRÍDE 90% DEPOPULÁCIA?

- CZ24 News | 14. dubna 2023

V októbri 1990 som mal prednášku na Kolumbijskej univerzite. Jeden z prítomných sa sarkasticky spýtal: „Nemyslíte si, že komunizmu zvoní? Povedal som mu, že John Donne má báseň, kde je tento riadok, Hemingway to použil ako epigraf: „Nikdy sa nepýtaj, komu zvoní. Lebo odzvoní tebe!“ Myslím tým, že zničenie sovietskeho systému je začiatkom konca vášho systému, o 10-15 rokov. Publikum sa smialo... Ale v roku 2008 naozaj prišla kríza. Kríza, ktorá bola predpovedaná na Západe začiatkom 80. rokov.

A teraz vyvstáva otázka, pre koho vlastne zvoní? Zvoní existujúcemu svetovému systému. A ak Rusko zostane mentálne, ekonomicky, sociálne v takejto laxnej forme súčasťou tohto sveta, potom zazvoní aj jemu. Iná vec je, že ak by Rusko nebolo súčasťou tohto sveta, ale bolo by povedzme samo o sebe socialistickým systémom, všetko by bolo inak. Ako sa očakávalo v amerických prognózach zo začiatku 80. rokov.

Začiatkom 80. rokov si Reagan objednal predpovede od troch skupín ekonómov na nasledujúcich 15 rokov. A dospeli k úplne identickým záverom a potom spoločne zhrnuli celkový výsledok. Prognóza bola nasledovná: pred „dvojitou“ krízou – 1987-1992/93. Výroba v kapitalistickom segmente klesá o 20-25%, v socialistickom – o 10-12%.

Politickým výsledkom celej tejto aféry pre Západ je nástup komunistov v Taliansku a Francúzsku k moci, či už na vlastnú päsť, alebo v spojení ľavicových síl. V Spojenom kráľovstve sa labouristická ľavica vracia. A v USA – nikto sa nikam nevracia, ale černosi sa búria vo všetkých väčších mestách. Pre sovietsky systém existovala samostatná prognóza: preklazol cez túto krízu oveľa ľahšie. Ale dopadlo to tak, ako to dopadlo. Kapitalizmus nebol vybudovaný, ale trpíme jeho vredmi, i keď sme zdraví. Ľudia, ktorí vybudovali zločinecký kapitalizmus v najlepšom prípade trpia plágami globálneho kapitalizmu.

Zdá sa, že to obdobie v dejinách ľudstva, ktoré sa vyznačovalo rýchlym rastom, sa navždy končí. Mám na mysli technický prelom, ktorý podmienenčne prešiel od polovice 18. storočia do 80. rokov 20. storočia. Treba povedať, že po neolitickej revolúcii bol ekonomický rast, v staroveku, v stredoveku, v ázijských spoločnostiach 0,2 % ročne. Bola to asymptota. A zrazu sa ozvalo prudké trhnutie! Ale tento skok sa naozaj končí.

To neznamená, že zajtra každý prejde na predindustriálnu ekonomiku. Ale v tom zmysle, že naozaj existuje určitá hranica. V zásade to nie je nič nové pre tých, ktorí kedysi, v 60. rokoch, sledovali konferencie v Byurakane tu v Arménsku, venované pátraniu po mimozemských civilizáciách. Veľa sa diskutovalo o tom, či sme vo vesmíre sami. A v podstate sa stretli pohľady Stanislava Lema a nášho astronóma Shklovského. Lem povedal: „Sme sami.“ Shklovsky povedal: „Do pekla s nami vo vesmíre.“

Kardašev, ktorý vytvoril vlastnú typológiu mimozemských civilizácií, však našiel tretie riešenie. Povedal, že „sme sami v tom zmysle, že technická fáza akejkoľvek civilizácie nemôže trvať dlhšie ako určitý čas.“ Jeho hypotetická schéma je pre nás teraz veľmi dôležitá, pre perspektívy rozvoja pozemskej civilizácie a postkapitalistického systému. Ako povedal sám Kardashev, náš

moderný systém – kapitalizmus / socializmus spolu – využíva len 0,16 energetického potenciálu planéty. A prakticky neexistujú žiadne vyhliadky na použitie niečoho viac. To neznamená, že sa tam vývoj zastaví. Alebo to neznamená, že musíme implementovať verziu Rímskeho klubu a Schwaba. Pretože Schwab v podstate s výnimkou kapitalizmu stakeholderov neprišiel s ničím novým v porovnaní s gaunermi z Rímskeho klubu.

Dovoľte mi pripomenúť, že Rímsky klub bol založený v roku 1968. Formálne ho vytvorili traja ľudia – Alexander King (Veľká Británia), Aurelio Peccei, ktorý zastupoval Vatikán, ako aj juhonemecké a severotalianske elity a Germain Gvishiani. Bol to Kosyginov zať a syn Berijovho jediného zástupcu, ktorého nezastrelili, len mu sňali epolety a rozkazy. Rímsky klub bol jedným z prostriedkov prieniku sovietskej nomenklatury, keď v druhej polovici 60. rokov de facto opustil skutočnú konštrukciu komunizmu, de facto (v ideológii to, samozrejme, nikto nepovedal), do kapitalistického systému. Existovali dva organizačné spôsoby integrácie. Toto je štruktúra „*Siet'*“, je to tiež „*Firma*“ Pitovranova. A druhým je *Rímsky klub*.

Rímsky klub už v rokoch 68-69 začal pripravovať prvú správu „*Hranice rastu*“ podľa vzoru Forresterovho „*Jedného sveta*“. **A už vtedy bolo jasné, o aký model ide - zníženie spotreby, zníženie počtu obyvateľov planéty.**

Najzaujímavejšie je, že v tom istom čase bol v Sovietskom zväze vyvinutý alternatívny systém. V roku 1965 na Moskovskom štátnom pedagogickom inštitúte Lenina bolo vytvorené laboratórium na analýzu systémového vývoja systémov („*Laboratórium systémov riadenia rozvoja systémov*“, skrátene „*LASURs*“). Viedol to úplne fantastický človek. Je málo známy, ale myslím si, že jedného dňa sa Rusko prihlási k druhej polovici 20. storočia v mene tohto muža – Pobiska Kuznecova.

Vyvinuli vlastný model vývoja svetového systému. Ak v Limitoch rastu bolo päť premenných a kapitál, potom tu bolo 30 premenných. A osoba, ktorá sledovala obe verzie, povedala, že „*LaSUR*“ napísal veľmi silný doktor vied a „*Hranice rastu*“ vynikajúci študent. Podľa modelu LaSURS ide systém do asymptotického režimu, no dokáže užiť až 30 miliárd ľudí. Potom sa stalo niekoľko veľmi zaujímavých vecí. Vedúci predstavitelia LaSUR sú obvinení z plytvania peniazmi. Pobiska Kuznecov je vylúčený zo strany a uväznený v Srbskom inštitúte. Jeho priatelia ho odtiaľ vytiahnu a potom je znovu zaradený do partie. Dokonca radí Andropovovi a predpovedá krízu kapitalistického systému na konci 20. storočia. Ale systém bol narušený. Stalo sa to z jednoduchého dôvodu: keďže sovietska nomenklatura vsadila na vstup do západného sveta cez Rímsky klub, všetky alternatívy museli byť odstránené. Okrem toho stále prebiehal boj v rámci rôznych skupín sovietskej nomenklatury.

Čo je tu pre nás veľmi dôležité? To znamená, že problémy, o ktorých hovorí Schwab, sú problémami kapitalistického systému. **Okrem toho je prechod z exponentu na asymptotu naplánovaný tak, aby majitelia capsystému plynulo prešli k vlastníkom iného systému. Na to však potrebujú výrazne znížiť populáciu planéty. Navyše, ak sa predtým hovorilo o dvoch miliardách, teraz sa hovorí o pol miliarde.** Existuje taká primatologička Jane Goodallová, angažuje sa v globalistických štruktúrach. Goodall nedávno povedala: „*Populácia planéty by mala byť rovnaká ako pred 500 rokmi.*“ Potom ich bolo 491 miliónov.

Často počujem: „*No, čo môže jednoduchý človek urobiť v takejto situácii?*“ Faktom je, že v prechodných situáciách, keď sa starý systém pokazí a nový sa ešte nevyformoval, sa nevyhnutnosť a náhoda takmer vyrovnávajú. A keď v rovnovážnej situácii motýľ sedí na jednej váhe, prevažuje. A potom dochádza k [inerciálnemu procesu](#). **A práve v takýchto obdobiach, ktoré zažívame, veľmi často závisí vývoj udalostí od individuálneho výberu každého človeka. A aby ste sa mohli rozhodnúť, musíte mať vedomosti.**

Dovolím si preto pridať záverečnú vetu z mojej knihy „Zvony histórie“: **„Len subjektívne a slobodné racionálne poznanie spoločnosti naučia ľudí nebáť sa zvonenia historických zvonov. Naučí vás, ako žiť bez nádeje na odmenu, pretože byť mužom je tá najväčšia odmena. Žite bez ilúzií pretože život je najlepšia ilúzia. Žiť bez idealizovania minulosti, bez reptania na prítomnosť a bez strachu z budúcnosti. Naučte odvahe byť a odvahe vedieť (býť odvážnym a vedomým). Poznať a byť mužom, mužom bez porazenectva...“**

Všetko závisí od človeka, najmä keď sa sociálne svety rúcajú a zvony dejín zvonía.

ZDROJ [Zen](#)

AUTOR: Andrey Fursov

[ZDROJ](#)

Překlad: Podtatranský Kuriér